

บทที่ 5

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง การใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ผู้วิจัยได้เสนอเนื้อหาในบทที่นี้คือ วัตถุประสงค์ การวิจัย สมมติฐานการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และ ข้อเสนอแนะ ดังจะได้กล่าวในรายละเอียดดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่อง การใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มีดังนี้

1. ศึกษาการใช้และปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศ เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตในด้าน รูปแบบ ลักษณะ และแหล่งของทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้
2. เปรียบเทียบการใช้และปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตในด้าน รูปแบบ ลักษณะ และแหล่งของทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้

สมมติฐานในการวิจัย

คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มีระดับการศึกษา สาขาวิชาที่สอน ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกัน จะมีการใช้และปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการที่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็น คณาจารย์ประจำที่คงสภาพเป็นอาจารย์จาก 5 คณะวิชาของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตในปีการศึกษา 2549 จำนวนรวมทั้งสิ้น 159 คน ทั้งนี้ไม่รวม อาจารย์พิเศษผู้ที่อยู่ในช่วงลาศึกษาต่อ ลาคลอดบุตร ลาป่วยและลาเพื่อประกอบพิธีกรรมทางศาสนาทุกศาสนา ลาฝึกอบรมและดูงานระยะเวลาเกิน 6 เดือน ตลอดจนผู้ที่ลาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวและสภาพการใช้บริการแหล่งของทรัพยากรสารสนเทศของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มีลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีลักษณะแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามแบบมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคิร์ต (Likert scale)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามแบบมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคิร์ต (Likert scale) และแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้และปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

แบบสอบถามทั้งฉบับ ได้ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม และได้ทดลองใช้กับคณาจารย์จากวิทยาลัยตาปี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.9895

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มตั้งแต่วันที่ 20 มิถุนายน 2549 ถึง 30 สิงหาคม 2549 ใช้เวลาทั้งสิ้น 2 เดือน 10 วัน

4. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป มีขั้นตอนดังนี้

4.1. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว และสภาพการใช้บริการแหล่งของทรัพยากรสารสนเทศของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับการศึกษา ประสบการณ์

ในการทำงาน สาขาวิชาที่สอน ตำแหน่งหน้าที่ ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต วิเคราะห์ ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

4.2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจาก ตอนที่ 2 เกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัย และงานเขียนทางวิชาการ และจาก ตอนที่ 3 เกี่ยวกับปัญหาในการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่อ งานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่า คำตอบให้เลือก 5 คำคำตอบ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของ คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

คณาจารย์ทั้งหมดของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จำนวน 159 คน ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 124 คน รองลงมาระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาเอก โดยมี ประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี หรือมากกว่า 5 ปี หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาโท มีจำนวนมากที่สุด 124 คน รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงาน 1 - 9 ปี หรือมากกว่า 9 ปี หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาตรี และประสบการณ์ในการทำงาน 1 - 2 ปี หรือมากกว่า 2 ปี หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาเอก ตามลำดับ และสาขาวิชาที่มีผู้สอนมากที่สุด 94 คน คือ สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รองลงมาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ สาขาวิชาครุศาสตร์ ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ทำหน้าที่สอน ตำแหน่งอาจารย์ จำนวน 73 คน รองลงมา ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ ส่วนอาจารย์ทำหน้าที่สอนและบริหาร ตำแหน่งหัวหน้าภาควิชา มีจำนวนมากที่สุด 28 คน รองลงมาตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก และอธิการบดี

2. ข้อมูลสภาพการใช้บริการแหล่งของทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

วิธีการส่วนใหญ่ในการค้นหาทรัพยากรสารสนเทศห้องสมุดของคณาจารย์มหาวิทยาลัย ราชภัฏภูเก็ตเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จะใช้วิธีการเดินค้นหาเองตามชั้น มีจำนวนมาก ที่สุด 90 คน รองลงมาดูจากรายชื่อหนังสือใหม่ที่ห้องสมุดแจก และสอบถามจากบรรณารักษ์หรือ

เจ้าหน้าที่ห้องสมุด ด้านการใช้บริการส่วนใหญ่คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตใช้บริการ ยืม – คืน มากที่สุด 144 คน รองลงมาบริการอ่านในห้องสมุด และบริการรายชื่อนั่งโต๊ะใหม่ และ คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตยังต้องการให้ห้องสมุดมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตจัดบริการ ยืม – คืน ระหว่างห้องสมุดทุกมหาวิทยาลัย และบริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า เพิ่มเติมจาก บริการที่มีอยู่ นอกจากนี้คณาจารย์จำนวนมากที่สุด 68 คน มีความคิดเห็นว่าจำนวนของ ทรัพยากรสารสนเทศห้องสมุดของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีความจำเป็นและเพียงพอต่อการใช้เพื่อ งานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ภูเก็ตเข้าใช้ห้องสมุดสัปดาห์ละ 5 - 6 ครั้ง มีจำนวนมากที่สุด 77 คน รองลงมาเข้าใช้สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง โดยใช้ช่วงเวลาที่ว่างจากการสอน ช่วงที่ต้องการข้อมูลเร่งด่วน และช่วงที่ตนเองสะดวก มี จำนวนมากที่สุด 83 คน รองลงมาช่วง กลางวัน 11.30 – 13.00 น. และยังมีความประสงค์ให้ ห้องสมุดเปิดบริการเพิ่มเติมในช่วงเย็นตั้งแต่เวลา 16.30 – 18.00 น. มีจำนวนมากที่สุด 102 คน รองลงมาช่วงค่ำตั้งแต่เวลา 18.00 – 20.00 น.

3. ข้อมูลการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

3.1 ด้านรูปแบบของทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกเป็น

3.1.1 ทรัพยากรตีพิมพ์ โดยภาพรวมมีการใช้ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามประเภทของ ทรัพยากรตีพิมพ์ พบว่า มีการใช้ กฤตภาค วรรณกรรมและสาระสังเขป หนังสือรายปี รายการบรรณานุกรมหนังสือ หนังสือคู่มือ จุลสาร พจนานุกรม สารานุกรม อยู่ในระดับมาก ส่วน หนังสือวิชาการ และวารสารวิชาการ มีการใช้ในระดับน้อย

3.1.2 ทรัพยากรไม่ตีพิมพ์ โดยภาพรวมมีการใช้ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามประเภท ของทรัพยากรไม่ตีพิมพ์ พบว่า มีการใช้ สไลด์ และแถบบันทึกเสียง อยู่ในระดับที่มากที่สุด รองลงมา มีการใช้ ลูกโลก แผนที่ วัตถุจริง ของตัวอย่าง แผนที่ วิกิพีเดีย / วีซีดี แผ่นใส รูปภาพ อยู่ในระดับมาก

3.1.3 ทรัพยากรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ โดยภาพรวมมีการใช้ อยู่ ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามประเภทของทรัพยากรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทฐาน ข้อมูลคอมพิวเตอร์ พบว่า มีการใช้ฐานข้อมูล ACM Digital Library ฐานข้อมูล Lexis and Nexis ฐานข้อมูล IEEE/IEE Electronic Library ฐานข้อมูล ProQuest Dissertation & Theses และ ฐานข้อมูล H.W.Wilson และฐานข้อมูลท้องถิ่นเกี่ยวกับ 14 จังหวัดภาคใต้ โดยเน้นจังหวัดภูเก็ต

ฟังก์ชัน กระบี่ และตรึง อยู่ในระดับมาก ส่วนฐานข้อมูล Web of Science มีการใช้อยู่ในระดับปานกลาง

3.2 ด้านลักษณะของทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกเป็น

3.2.1 ด้านภาษาที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหาของทรัพยากรสารสนเทศที่คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ โดยมีการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง และภาษาไทยมีการใช้อยู่ในระดับน้อย

3.2.2 ด้านความทันสมัยของเนื้อหา มีการใช้อยู่ในระดับปานกลาง 1 ระดับ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยสูงสุดได้ดังนี้ ทรัพยากรสารสนเทศที่มีอายุ 6-10 ปี ทรัพยากรสารสนเทศที่มีอายุ 1-5 ปี ทรัพยากรสารสนเทศที่มีอายุ 6-12 เดือน ทรัพยากรสารสนเทศที่มีอายุ 1-6 เดือน ทรัพยากรสารสนเทศฉบับปัจจุบัน ตามลำดับ

3.3 ด้านแหล่งของทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกเป็น

3.3.1 แหล่งทรัพยากรสารสนเทศบุคคล โดยภาพรวมมีการใช้อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามประเภทของแหล่งทรัพยากรสารสนเทศบุคคล พบว่า มีการใช้อยู่ในระดับปานกลาง 1 ระดับ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยสูงสุดได้ดังนี้ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน นักวิชาการสาขาต่าง ๆ ทรัพยากรสิ่งพิมพ์ที่รวบรวมไว้ใช้ส่วนตัว เพื่อนร่วมงานภายในหน่วยงาน ผู้บังคับบัญชา บรรณารักษ์ห้องสมุด และปราชญ์ชาวบ้าน ตามลำดับ

3.3.2 แหล่งทรัพยากรสารสนเทศสถาบัน โดยภาพรวมมีการใช้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามประเภทของแหล่งทรัพยากรสารสนเทศสถาบัน พบว่า มีการใช้หอสมุดแห่งชาติ และห้องสมุดคณะที่สังกัด อยู่ในระดับมาก ส่วนหอสมุดกลางของมหาวิทยาลัย และห้องสมุดประชาชน มีการใช้อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

3.3.3 แหล่งทรัพยากรสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ โดยภาพรวมมีการใช้อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามประเภทของแหล่งทรัพยากรสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า มีการใช้อยู่ในระดับปานกลาง 1 ระดับ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดได้ดังนี้ ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ รองลงมา เว็บไซต์หน่วยงานราชการและองค์กรต่างๆ ตามลำดับ

4. ข้อมูลปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

4.1 ปัญหาการใช้หนังสือทั่วไป โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามประเภทของปัญหา พบว่า ปัญหาการใช้อยู่ในระดับมาก 2 รายการ คือ หนังสือบนชั้นไม่เรียงตามลำดับระบบ

การจัดหมวดหมู่ของห้องสมุด และหนังสือที่ต้องการใช้มีสภาพชำรุดฉีกขาด ส่วนรายการอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

4.2 ปัญหาการใช้หนังสืออ้างอิง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามประเภทของปัญหา พบว่า ปัญหาการใช้อยู่ในระดับมาก 2 รายการ คือ หนังสืออ้างอิงที่ต้องการใช้ชำรุดฉีกขาด และหนังสืออ้างอิงที่ต้องการมีเนื้อหาไม่ครบชุด ส่วนรายการอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

4.3 ปัญหาการใช้วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามประเภทของปัญหา พบว่า ปัญหาการใช้อยู่ในระดับมาก 4 รายการ คือ หนังสือพิมพ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีสภาพฉีกขาด รองลงมาบรรณานุกรมวารสารและนิตยสารจัดทำล่าช้า หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษในห้องสมุดมีเนื้อหาไม่ตรงตามที่ต้องการ และห้องสมุดนำวารสารและนิตยสารออกบริการช้า ส่วนรายการอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

4.4 ปัญหาการใช้สื่อโสตทัศนวัสดุ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามประเภทของปัญหา พบว่า ปัญหาการใช้อยู่ในระดับมาก 3 รายการ คือ วิธีการใช้งานที่ยังยากต้องใช้เครื่องมือประกอบ เช่น เครื่องฉาย และเครื่องเล่น ขาดทักษะในการใช้สื่อและอุปกรณ์เครื่องมือที่ต้องใช้กับสื่อรูปแบบนี้ และสื่อโสตทัศนวัสดุอยู่ในสภาพที่ชำรุด ส่วนรายการอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

4.5 ปัญหาการใช้ทรัพยากรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามประเภทของปัญหา พบว่า ปัญหาการใช้อยู่ในระดับมาก 2 รายการ คือ ไม่เข้าใจคำอธิบายวิธีใช้ที่ปรากฏในฐานข้อมูล และ ขาดทักษะในการสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูล ส่วนรายการอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

4.6 ปัญหาด้านภาษาที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหาของทรัพยากรสารสนเทศ พบว่า

4.6.1 ภาษาไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามประเภทของปัญหา พบว่า ปัญหาการใช้อยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก คือ การใช้คำไม่ตรงตามความหมาย การเรียงคำในประโยคไม่ตรงตามหลักไวยากรณ์ และการใช้คำไม่คงที่

4.6.2 ภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามประเภทของปัญหา พบว่า ปัญหาการใช้อยู่ในระดับปานกลาง 3 อันดับแรก คือ การใช้คำที่ไม่กระชับ รัดกุม การใช้คำไม่ตรงตามความหมาย และการใช้คำไม่คงที่

4.7 ปัญหาเกี่ยวกับประเด็นความทันสมัยของเนื้อหาทรัพยากรสารสนเทศ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามประเภทของปัญหา พบว่า ปัญหาการใช้อยู่ในระดับปานกลาง 3 อันดับแรก คือ ทรัพยากรสารสนเทศมีกำหนดออกเผยแพร่สั้นยากแก่การติดตามได้ครบถ้วน

ทรัพยากรสารสนเทศบางชนิดมีอายุการใช้งานสั้นล้าสมัยง่าย และทรัพยากรสารสนเทศมีกำหนดออกไม่สม่ำเสมอ

4.8 ปัญหาการใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามประเภทของปัญหา พบว่า ปัญหาการใช้อยู่ในระดับปานกลาง 2 รายการเรียงตามลำดับ ดังนี้คือ ผู้ให้สารนิเทศขาดความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดสารนิเทศ จึงทำให้ไม่ได้สารนิเทศตามที่ต้องการ และแหล่งทรัพยากรสารสนเทศบุคคลมีเวลาจำกัดในการให้ข้อมูลข่าวสาร ส่วนปัญหาการใช้อยู่ในระดับน้อย 2 รายการเรียงตามลำดับดังนี้คือ ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาเฉพาะมีจำนวนจำกัดและความยากลำบากในการติดต่อพบปะกับบุคคลที่มีทรัพยากรสารสนเทศที่อยู่ห่างไกล

4.9 ปัญหาการใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศสถาบัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามประเภทของปัญหา พบว่า ปัญหาการใช้อยู่ในระดับปานกลาง 3 อันดับแรก คือ ขั้นตอนการให้บริการมีความยุ่งยาก รองลงมาขาดผู้รับผิดชอบในการให้บริการทรัพยากรสารสนเทศโดยตรง และทรัพยากรสารสนเทศที่ให้บริการล้าสมัยเพราะกระบวนการจัดการของแหล่งบริการมีความล่าช้า

4.10 ปัญหาการใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามประเภทของปัญหา พบว่า ปัญหาการใช้อยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับ ดังนี้คือ ยูอาร์แอล ของแต่ละเว็บไซต์ที่มีทรัพยากรสารสนเทศที่ต้องการถูกยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงบ่อย รองลงมาข้อมูลในเว็บไซต์บางส่วนมีการเปลี่ยนแปลงทำให้เกิดปัญหาในการใช้อ้างอิงแหล่งทรัพยากรสารสนเทศ

4.11 ปัญหาทั่วไปในการใช้ทรัพยากรสารสนเทศ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามประเภทของปัญหา พบว่า ปัญหาการใช้อยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก คือ ไม่ทราบวิธีการใช้หนังสืออ้างอิงบางประเภท รองลงมาไม่ทราบวิธีการค้นหาบทความในวารสารและนิตยสาร และการค้นหาหนังสือแต่ละเล่มต้องใช้เวลา

5. ข้อมูลเปรียบเทียบการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

5.1 ด้านรูปแบบของทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกตามระดับการศึกษาของคณาจารย์ โดยภาพรวมคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันใช้ทรัพยากรสารสนเทศรูปแบบต่าง ๆ แตกต่างกัน กล่าวคือ คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ใช้ทรัพยากรตีพิมพ์ในระดับมาก แตกต่างจากคณาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีการใช้ในระดับปานกลาง ส่วนทรัพยากรไม่

ตีพิมพ์มีการใช้ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ คณาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทใช้
ทรัพยากรสารสนเทศสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ในระดับมาก แตกต่างจาก
คณาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และปริญญาเอกที่มีการใช้ในระดัปานกลาง

5.2 ด้านรูปแบบของทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกตาม
ประสบการณ์ในการทำงานของคณาจารย์ โดยภาพรวมคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มี
ประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันใช้ทรัพยากรสารสนเทศรูปแบบต่าง ๆ แตกต่างกัน กล่าวคือ
คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-2 ปีหรือมากกว่า 2 ปี หลังจาก
จบการศึกษาระดับปริญญาเอก และคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ 1-5 ปี หรือมากกว่า 5 ปี หลังจากจบ
การศึกษาระดับปริญญาโทใช้ทรัพยากรตีพิมพ์ในระดับมาก แตกต่างจากคณาจารย์ที่มีประสบการณ์
ในการทำงาน 1-9 ปี หรือมากกว่า 9 ปี หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีการใช้ในระดั
ปานกลาง ส่วนทรัพยากรไม่ตีพิมพ์ ใช้ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้คณาจารย์ที่มีประสบการณ์ 1-5 ปี
หรือมากกว่า 5 ปี หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาโท ใช้ทรัพยากรสารสนเทศสื่ออิเล็กทรอนิกส์
ประเภทฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ในระดับมาก แตกต่างจากคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน
1-2 ปีหรือมากกว่า 2 ปี หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาเอก และคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ใน
การทำงาน 1-9 ปี หรือมากกว่า 9 ปี หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีการใช้ในระดั
ปานกลาง

5.3 ด้านรูปแบบของทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกตาม
ตามสาขาวิชาที่สอนของคณาจารย์ โดยภาพรวมคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่สอนสาขาวิชา
แตกต่างกันใช้ทรัพยากรสารสนเทศรูปแบบต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ คณาจารย์ที่สอนสาขาวิชา
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาครุศาสตร์ และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ใช้ทรัพยากรสารสนเทศทุกรูปแบบในระดับมาก

5.4 ด้านรูปแบบของทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกตาม
ตำแหน่งหน้าที่ ด้านการสอนของคณาจารย์ โดยภาพรวมคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มี
ตำแหน่งหน้าที่ ด้านการสอนที่แตกต่างกันใช้ทรัพยากรสารสนเทศรูปแบบต่าง ๆ แตกต่างกัน
กล่าวคือ คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ใช้ทรัพยากรตีพิมพ์ และ
ทรัพยากรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ในระดับมากที่สุด แตกต่างจาก
คณาจารย์ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ที่มีการใช้ในระดัมาก ส่วนทรัพยากรไม่ตีพิมพ์
มีการใช้ไม่แตกต่างกัน

5.5 ด้านรูปแบบของทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกตาม
ตำแหน่งหน้าที่ ด้านการสอนและบริหารของคณาจารย์ โดยภาพรวมคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ภูเก็ทที่มีตำแหน่งหน้าที่ ด้านการสอนและบริหารที่แตกต่างกันใช้ทรัพยากรสารนิเทศรูปแบบต่าง ๆ แตกต่างกัน กล่าวคือ คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี และหัวหน้าภาควิชา ใช้ทรัพยากรตีพิมพ์ในระดับมาก แตกต่างจากคณาจารย์ตำแหน่งคณบดี และผู้อำนวยการสำนักที่มีการใช้ในระดัปลานกลาง ส่วนทรัพยากรไม่ตีพิมพ์คณาจารย์ตำแหน่งอธิการบดี และคณบดี มีการใช้ในระดัปลานกลางที่สุด แตกต่างจากคณาจารย์ตำแหน่งรองอธิการบดี และหัวหน้าภาควิชาที่มีการใช้ในระดัปลานกลาง ส่วนคณาจารย์ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักมีการใช้ในระดัปลานกลาง นอกจากนี้ คณาจารย์ตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี และหัวหน้าภาควิชา ใช้ทรัพยากรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ในระดับมาก แตกต่างจากคณาจารย์ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักที่มีการใช้ในระดัปลานกลาง

5.6 ด้านลักษณะของทรัพยากรสารนิเทศที่ใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกตามระดับการศึกษาของคณาจารย์ โดยภาพรวมคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันใช้ทรัพยากรสารนิเทศลักษณะต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอกใช้ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหาภาษาต่าง ๆ และความทันสมัยของเนื้อหาโดยรวมในระดัปลานกลาง

5.7 ด้านลักษณะของทรัพยากรสารนิเทศที่ใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของคณาจารย์ โดยภาพรวมคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน ใช้ทรัพยากรสารนิเทศลักษณะต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-2 ปีหรือมากกว่า 2 ปี หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาเอก คณาจารย์ที่มีประสบการณ์ 1-5 ปี หรือมากกว่า 5 ปีหลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาโท และคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-9 ปี หรือมากกว่า 9 ปี หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาตรีใช้ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหาภาษาต่าง ๆ และความทันสมัยของเนื้อหาโดยรวมในระดัปลานกลาง

5.8 ด้านลักษณะของทรัพยากรสารนิเทศที่ใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกตามสาขาวิชาที่สอนของคณาจารย์ โดยภาพรวมคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่สอนสาขาวิชาแตกต่างกัน ใช้ทรัพยากรสารนิเทศลักษณะต่าง ๆ เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่สอนสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาครุศาสตร์ และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใช้ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหาภาษาต่าง ๆ และความทันสมัยของเนื้อหาโดยรวมในระดัปลานกลาง

5.9 ด้านลักษณะของทรัพยากรสารนิเทศที่ใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ด้านการสอนของคณาจารย์ โดยภาพรวมคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มี

ตำแหน่งหน้าที่ ด้านการสอนที่แตกต่างกัน ใช้ทรัพยากรสารนิเทศลักษณะต่าง ๆ เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการแตกต่างกัน กล่าวคือ คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ใช้ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหาภาษาต่าง ๆ และความทันสมัยของเนื้อหาทรัพยากรสารนิเทศในระดับมาก แตกต่างจากคณาจารย์ตำแหน่งอาจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ที่มีการใช้ในระดับปานกลาง

5.10 ด้านลักษณะของทรัพยากรสารนิเทศที่ใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ด้านการสอนและบริหารของคณาจารย์ โดยภาพรวมคณาจารย์มหาวิทยาลัย ราชภัฏภูเก็ตที่มีตำแหน่งหน้าที่ ด้านการสอนและบริหารที่แตกต่างกันใช้ทรัพยากรสารนิเทศลักษณะต่าง ๆ เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ คณาจารย์ตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าภาควิชา ใช้ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหาภาษาต่าง ๆ และความทันสมัยของเนื้อหาทรัพยากรสารนิเทศโดยรวมในระดับปานกลาง

5.11 ด้านแหล่งของทรัพยากรสารนิเทศที่ใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกตามระดับการศึกษาของคณาจารย์ โดยภาพรวมคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันใช้ทรัพยากรสารนิเทศแหล่งต่าง ๆ เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ คณาจารย์ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ใช้แหล่งของทรัพยากรสารนิเทศทุกแหล่งโดยรวมในระดับปานกลาง

5.12 ด้านแหล่งของทรัพยากรสารนิเทศที่ใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของคณาจารย์ โดยภาพรวมคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกันมีการใช้แหล่งทรัพยากรสารนิเทศแหล่งต่าง ๆ เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการที่แตกต่างกัน กล่าวคือ คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี หรือมากกว่า 5 ปี หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาโท ใช้แหล่งทรัพยากรสารนิเทศบุคคล และแหล่งทรัพยากรสารนิเทศสถาบันในระดับมาก แตกต่างจากคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-2 ปี หรือมากกว่า 2 ปี หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาเอก และคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-9 ปี หรือมากกว่า 9 ปี หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีการใช้ในระดับปานกลาง ส่วนแหล่งทรัพยากรสารนิเทศอิเล็กทรอนิกส์ มีการใช้ไม่แตกต่างกัน

5.13 ด้านแหล่งของทรัพยากรสารนิเทศที่ใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกตามสาขาวิชาที่สอนของคณาจารย์ โดยภาพรวมคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่สอนในสาขาวิชาแตกต่างกันมีการใช้แหล่งทรัพยากรสารนิเทศแหล่งต่าง ๆ เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการที่แตกต่างกัน กล่าวคือ คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่สอนในสาขาวิชาครุศาสตร์ใช้แหล่ง

ทรัพยากรสารนิเทศบุคคลในระดับมาก แตกต่างจากสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีการใช้ในระดับปานกลาง ส่วนแหล่งทรัพยากรสารนิเทศสถาบัน และแหล่งทรัพยากรสารนิเทศอิเล็กทรอนิกส์ มีการใช้ไม่แตกต่างกัน

5.14 ด้านแหล่งของทรัพยากรสารนิเทศที่ใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ด้านการสอนของคณาจารย์ โดยภาพรวมคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มีตำแหน่งหน้าที่ ด้านการสอนแตกต่างกัน มีการใช้แหล่งทรัพยากรสารนิเทศแหล่งต่าง ๆ เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการที่แตกต่างกัน กล่าวคือ คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใช้แหล่งทรัพยากรสารนิเทศสถาบันในระดับมาก แตกต่างจากตำแหน่งอาจารย์ และรองศาสตราจารย์ที่มีการใช้ในระดับปานกลาง ส่วนแหล่งทรัพยากรสารนิเทศบุคคล และแหล่งทรัพยากรสารนิเทศอิเล็กทรอนิกส์ มีการใช้ไม่แตกต่างกัน

5.15 ด้านแหล่งของทรัพยากรสารนิเทศที่ใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ด้านการสอนและบริหารของคณาจารย์ โดยภาพรวมคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มีตำแหน่งหน้าที่ ด้านการสอนและบริหารแตกต่างกัน ใช้ทรัพยากรสารนิเทศแหล่งต่าง ๆ เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ คณาจารย์ตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าภาควิชาใช้แหล่งของทรัพยากรสารนิเทศทุกแหล่งโดยรวมในระดับปานกลาง

6. ข้อมูลเปรียบเทียบปัญหาการใช้ทรัพยากรสารนิเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

6.1 ด้านปัญหาการใช้ทรัพยากรสารนิเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกตามระดับการศึกษาของคณาจารย์ โดยภาพรวมคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีปัญหาการใช้ทรัพยากรสารนิเทศในด้านต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ คณาจารย์ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอกมีปัญหาในการใช้หนังสือทั่วไป ปัญหาในการใช้หนังสืออ้างอิง ปัญหาในการใช้วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ ปัญหาในการใช้สื่อโสตทัศนวัสดุ ปัญหาในการใช้ทรัพยากรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ปัญหาในการใช้ภาษาที่ใช้นำเสนอเนื้อหาของทรัพยากรสารนิเทศ ปัญหาในการใช้ความทันสมัยของเนื้อหาทรัพยากรสารนิเทศ ปัญหาในการใช้แหล่งทรัพยากรสารนิเทศบุคคล ปัญหาในการใช้แหล่งทรัพยากรสารนิเทศสถาบัน ปัญหาในการใช้แหล่งทรัพยากรสารนิเทศอิเล็กทรอนิกส์ และปัญหาทั่วไปในการใช้ทรัพยากรสารนิเทศ เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการโดยรวมในระดับปานกลาง

6.2 ด้านปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของคณาจารย์ โดยภาพรวมคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศในด้านต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ คณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-2 ปี หรือมากกว่า 2 ปี หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาเอก คณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี หรือมากกว่า 5 ปี หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาโท และคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-9 ปี หรือมากกว่า 9 ปี หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีปัญหาในการใช้หนังสือทั่วไป ปัญหาในการใช้หนังสืออ้างอิง ปัญหาในการใช้วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ ปัญหาในการใช้สื่อโสตทัศนวัสดุ ปัญหาในการใช้ทรัพยากรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ปัญหาในการใช้ภาษาที่แนะนำเสนอเนื้อหาของทรัพยากรสารสนเทศ ปัญหาในการใช้ความทันสมัยของเนื้อหาทรัพยากรสารสนเทศ ปัญหาในการใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศบุคคล ปัญหาในการใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศสถาบัน ปัญหาในการใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ และปัญหาทั่วไปในการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ โดยรวมในระดับปานกลาง

6.3 ด้านปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกตามสาขาวิชาที่สอนของคณาจารย์ โดยภาพรวมคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่สอนสาขาวิชาแตกต่างกันมีปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศในด้านต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่สอนสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาครุศาสตร์ และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีปัญหาในการใช้หนังสือทั่วไป ปัญหาในการใช้หนังสืออ้างอิง ปัญหาในการใช้วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ ปัญหาในการใช้สื่อโสตทัศนวัสดุ ปัญหาในการใช้ทรัพยากรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ปัญหาในการใช้ภาษาที่แนะนำเสนอเนื้อหาของทรัพยากรสารสนเทศ ปัญหาในการใช้ความทันสมัยของเนื้อหาทรัพยากรสารสนเทศ ปัญหาในการใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศบุคคล ปัญหาในการใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศสถาบัน ปัญหาในการใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ และปัญหาทั่วไปในการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ โดยรวมในระดับปานกลาง

6.4 ด้านปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ด้านการสอนของคณาจารย์ โดยภาพรวมคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มีตำแหน่งหน้าที่แตกต่างกันในการสอน มีปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศในด้านต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ คณาจารย์ตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ มีปัญหา

ในการใช้หนังสือทั่วไป ปัญหาในการใช้หนังสืออ้างอิง ปัญหาในการใช้วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ ปัญหาในการใช้สื่อโสตทัศนวัสดุ ปัญหาในการใช้ทรัพยากรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ประเภทฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ปัญหาในการใช้ภาษาที่ใช้นำเสนอเนื้อหาของทรัพยากรสารสนเทศ ปัญหาในการใช้ความทันสมัยของเนื้อหาทรัพยากรสารสนเทศ ปัญหาในการใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศบุคคล ปัญหาในการใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศสถาบัน ปัญหาในการใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ และปัญหาทั่วไปในการใช้ทรัพยากรสารสนเทศ เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ โดยรวมในระดับปานกลาง

6.5 ด้านปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ด้านการสอนและบริหาร โดยภาพรวมคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มีตำแหน่งหน้าที่แตกต่างกันในด้านการสอนและบริหาร มีปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศในด้านต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ คณาจารย์ที่มีตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าภาควิชา มีปัญหาในการใช้หนังสือทั่วไป ปัญหาในการใช้หนังสืออ้างอิง ปัญหาในการใช้วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ ปัญหาในการใช้สื่อโสตทัศนวัสดุ ปัญหาในการใช้ทรัพยากรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ปัญหาในการใช้ภาษาที่ใช้นำเสนอเนื้อหาของทรัพยากรสารสนเทศ ปัญหาในการใช้ความทันสมัยของเนื้อหาทรัพยากรสารสนเทศ ปัญหาในการใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศบุคคล ปัญหาในการใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศสถาบัน ปัญหาในการใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ และปัญหาทั่วไปในการใช้ทรัพยากรสารสนเทศ เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ โดยรวมในระดับปานกลาง

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยในเรื่อง การใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ศึกษาการใช้และปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศ เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

1.1 การใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตในด้านต่าง ๆ มีดังนี้

1.1.1 ด้านรูปแบบของทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1.1.1.1 ทรัพยากรตีพิมพ์ ผลการวิจัยพบว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตใช้ กฤตภาค และดรชনীวารสารและสาระสังเขปเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการอยู่ในระดับมาก ส่วนหนังสือวิชาการ และวารสารวิชาการมีการใช้อยู่ในระดับน้อย ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ ภาวินี มุลทวิ (2542) ที่ได้ศึกษาถึงการใ้สารสนเทศเพื่อการผลิตผลงานทางวิชาการของอาจารย์สถาบันราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร และผลการวิจัยของ ศศิธร หวังคำกลาง (2542) ที่ได้ศึกษาถึงปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่อการเขียนงานทางวิชาการของอาจารย์สถาบันราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่พบว่า คณาจารย์สถาบันราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร และภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้หนังสือวิชาการเพื่อการเขียนงานทางวิชาการในระดับที่มากที่สุด จากผลการวิจัยที่แตกต่างกันดังกล่าวอาจจะเป็นเพราะในปัจจุบัน กฤตภาค คือ ข่าว หรือบทความที่สำคัญ จากวารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ ที่ได้จัดทำไว้ในรูปแบบของฐานข้อมูลออนไลน์ ทำให้ได้ข้อมูลที่ทันสมัย ค้นหาได้อย่างรวดเร็ว ทุกที่ ทุกเวลา และได้รูปแบบที่เหมาะสมกับเรื่องที่ต้องการ ส่วนดรชনীวารสารและสาระสังเขปในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้ใช้สามารถค้นหาที่อยู่ของทรัพยากรสารสนเทศได้รวดเร็วยิ่งขึ้น และสามารถช่วยเหลือและเชื่อมโยงผู้ใช้ไปสู่แหล่งทรัพยากรสารสนเทศอื่น ๆ ได้โดยง่ายนั้น อาจเป็นเพราะ เป็นสิ่งพิมพ์ที่รวบรวมรายการชื่อ บุคคล สถานที่ และรายการคำศัพท์หรือคำสำคัญอื่น ๆ โดยระบุว่าอยู่หน้าใดของเอกสารใด หรือได้รับการตีพิมพ์ในเอกสารและสิ่งพิมพ์ใด (คณาจารย์ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์, 2548)

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีการใช้หนังสือวิชาการอยู่ในระดับน้อยนั้นอาจจะเป็นเพราะผลการวิจัยส่วนหนึ่ง พบว่า หนังสือวิชาการ และ

วารสารวิชาการ ตลอดจนหนังสืออ้างอิงทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีสภาพเก่าชำรุดศึกษาคมีเนื้อหาล้าสมัยไม่ตรงกับความต้องการใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ

1.1.1.2 ทรัพยากร ไม่ตีพิมพ์ ผลการวิจัยพบว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตใช้ สไลด์ และแถบบันทึกเสียงเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการอยู่ในระดับที่มากที่สุด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ สไลด์ สามารถเลือกภาพบางภาพมาใช้ร่วมกันเพื่อสร้างเป็นเนื้อหาใหม่ สามารถปรับลำดับของภาพที่ต้องการได้อย่างอิสระ และผลิตเองได้โดยง่ายสามารถปรับปรุงภาพให้ทันสมัยทันต่อเหตุการณ์เป็นบางภาพได้โดยไม่ต้องถ่ายทำใหม่ทั้งหมด นอกจากนี้ผู้วิจัยสามารถหยุดภาพเพื่อการฟังการอธิบายเนื้อหาได้ตามระยะเวลาที่ต้องการ (กิดานันท์ มลิทอง, 2544) ส่วนแถบบันทึกเสียง อาจจะเป็นเพราะสามารถใช้งานได้ง่ายพกพาสะดวก นอกจากนี้ ธนนท บุญญา (สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2550) อาจารย์ประจำ ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการเลือกใช้ สไลด์ และแถบบันทึกเสียง เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการว่า ส่วนใหญ่จะหาภาพจากสไลด์มาประกอบเนื้อหางานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการเพราะสามารถเลือกภาพที่ต้องการได้จากการนั่งฉายสไลด์จากจอภาพพร้อมทั้งรับฟังคำบรรยายจาก สไลด์ นั้นได้ ซึ่งภาพสไลด์เหล่านั้นตรงกับเนื้อหาวิชาที่ผู้เขียนต้องการภาพประกอบ โดยไม่ต้องเสียเวลานานถ่ายภาพใหม่ ส่วนแถบบันทึกเสียง จะใช้เพื่อการฟังเนื้อหาทางวิชาการ และเนื้อหาการสัมภาษณ์ปราชญ์ชาวบ้านหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านจากห้องสมุดของมหาวิทยาลัย และหอสมุดแห่งชาติ ที่ให้ข้อมูลในเรื่องที่ต้องการใช้เพื่อการเขียนงานทางวิชาการและงานวิจัยเพราะบางครั้งการเดินทางไปพบกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ มีความยากลำบากในการเดินทาง ดังนั้นการใช้แถบบันทึกเสียงจึงถือว่ามีความสะดวกต่อการใช้มากที่สุด

1.1.1.3 ทรัพยากรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมมีการใช้อยู่ในระดับมากทุกประเภท ยกเว้นฐานข้อมูล Web of Science ที่มีการใช้ในระดับปานกลาง ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ นันทิยา จรูญแสง (2544) ที่พบว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตบางเขน ใช้ฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ปัจจุบันทรัพยากรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ เป็นฐานข้อมูลเนื้อหาเต็ม และฐานข้อมูลอ้างอิงที่มีเนื้อหาทันสมัย ค้นหาข้อมูลได้โดยสะดวก และชี้แนะแหล่งให้ผู้ไปหารายละเอียดเพิ่มเติมได้จากต้นฉบับ หรือจากแหล่งปฐมภูมิเพื่อให้ได้เนื้อหาที่สมบูรณ์ โดยที่ผู้ใช้สามารถเข้าถึงแหล่งทรัพยากรสารนิเทศได้โดยง่ายรวดเร็ว และเป็นฐานข้อมูลสมบูรณ์โดยที่ข้อมูลซึ่งเป็นผลจากการค้นจะมีเนื้อหาเหมือนเอกสารต้นฉบับทุกประการ (คณาจารย์ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์, 2548) และในปัจจุบันทาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีทรัพยากรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์สำหรับให้บริการการสืบค้นหลายรูปแบบ ได้แก่ ทรัพยากรสารนิเทศที่เป็นรายการทางบรรณานุกรม สถิติ หรือข้อมูลเนื้อหาเต็มตามต้นฉบับ และในรูปแบบอื่น ๆ ผู้ใช้สามารถสืบค้นได้จากเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ติดตั้งในสถานที่ต่าง ๆ นอกห้องสมุด ซึ่งมีการเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ต

1.1.2 ด้านลักษณะของทรัพยากรสารนิเทศที่ใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1.1.2.1 ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหาของทรัพยากรสารนิเทศ ผลการวิจัยพบว่า คณาจารย์ใช้ทรัพยากรสารนิเทศภาษาไทยอยู่ในระดับน้อย ส่วนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ ภาวินี มุลทวี (2339) ที่ศึกษาถึง การใช้สารนิเทศเพื่อการผลิตงานทางวิชาการ ของอาจารย์สถาบันราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร โดยพบว่า อาจารย์สถาบันราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานครใช้ทรัพยากรสารนิเทศภาษาไทยเพื่อการผลิตผลงานทางวิชาการในระดับมาก จากผลการวิจัยที่ขัดแย้งดังกล่าวอาจเนื่องมาจาก ทรัพยากรสารนิเทศที่มีเนื้อหาภาษาไทยที่เป็นสาขาวิชาเฉพาะด้านยังมีน้อยและไม่เพียงพอต่อการใช้สำหรับวิชาเฉพาะด้านนั้น ๆ อีกทั้งตัวอาจารย์ไม่ถนัดและเชี่ยวชาญทางด้านการใช้ภาษาเพราะบางครั้งภาษาไทยเป็นสาขาวิชาที่ต้องแปลมาจากภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาวิชาการที่ซับซ้อนทำให้สื่อความหมายเข้าใจยาก แต่ภาษาอังกฤษมีเนื้อหาที่กว้างขวางกว่า และสามารถติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการของประเทศต่าง ๆ ได้ทั่วโลก จึงเหมาะสมสำหรับการใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ

1.1.2.2 ความทันสมัยของเนื้อหาทรัพยากรสารนิเทศ ผลการวิจัยพบว่า คณาจารย์ใช้ทรัพยากรสารนิเทศโดยคำนึงถึงประเด็นความทันสมัยของทรัพยากรสารนิเทศอยู่ในระดับปานกลางทุกช่วงอายุของทรัพยากรสารนิเทศ ซึ่งอาจเนื่องมาจาก คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ทรัพยากรสารนิเทศที่มีช่วงอายุทั้งเก่าและใหม่ อยู่ในระดับปานกลางทุกช่วงอายุนั้น น่าจะเกิดจากสาเหตุที่ใช้ทรัพยากรสารนิเทศเก่ามาศึกษาเพื่อให้เข้าใจภูมิหลังของเรื่องราว นั้น ๆ ส่วนทรัพยากรสารนิเทศใหม่ ๆ ใช้เพื่อติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการนั่นเอง และเป็นที่น่าสังเกตว่า ทรัพยากรสารนิเทศฉบับปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยการใช้ต่ำกว่าทุกช่วงอายุ ทั้งที่สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีน่าจะใช้ทรัพยากรสารนิเทศที่มีความทันสมัยมาก ๆ เพื่อติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการที่ใหม่ ๆ (ประภาวดี สืบสนธิ์, 2533) มาใช้ประโยชน์ในการเขียนงานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการได้ ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะ ห้องสมุดยังขาดการประชาสัมพันธ์และรวบรวมทรัพยากรสารนิเทศใหม่ ๆ ให้คณาจารย์ได้รับทราบอย่างทันทั่วถึง กอปรกับทรัพยากรสารนิเทศบางชนิดมีกำหนดออกเผยแพร่สั้น และกำหนดการออกไม่ทันต่อความต้องการใช้สำหรับคณาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1.1.3 ด้านแหล่งของทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการ จำแนกเป็น 3 แหล่ง ดังนี้

1.1.3.1 แหล่งทรัพยากรสารสนเทศบุคคล ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีแหล่ง

ทรัพยากรสารสนเทศบุคคลใดเลยที่คณาจารย์ใช้อยู่ในระดับมาก โดยมีแหล่งทรัพยากรสารสนเทศบุคคลที่เป็น ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน อยู่ในระดับปานกลางอันดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นันทิยา จรุงแสง (2544) ที่พบว่า คณาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตบางเขน ใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศบุคคลที่เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เป็นผู้ที่มีความน่าเชื่อถือ และเป็นผู้ ที่มีประสบการณ์โดยตรงในสาขาวิชานั้น ๆ สามารถให้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงตามความต้องการ พร้อมทั้งสามารถชี้แนะแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเขียนงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นไปตามรูปแบบพฤติกรรมการแสวงหาทรัพยากรสารสนเทศของ Wilson (1999) ระบุว่า พฤติกรรมการแสวงหาทรัพยากรสารสนเทศของผู้ใช้ส่วนใหญ่จะเริ่ม พฤติกรรมการค้นหาจากแหล่งทรัพยากรสารสนเทศที่เป็นทางการ เช่น ห้องสมุด หรือศูนย์สารสนเทศที่เป็นแหล่งทรัพยากรสารสนเทศที่ใกล้ชิดมากกว่าแหล่งทรัพยากรสารสนเทศอื่น ๆ และหาก ทรัพยากรสารสนเทศที่ได้ไม่ตรงกับความต้องการใช้ก็จะเริ่มกระบวนการค้นหาทรัพยากรสารสนเทศจากแหล่งทรัพยากรสารสนเทศอื่น ๆ หรือมีการแลกเปลี่ยนทรัพยากรสารสนเทศกับบุคคลอื่นเพื่อให้ ได้ทรัพยากรสารสนเทศที่ตรงกับความต้องการใช้

1.1.3.2 แหล่งทรัพยากรสารสนเทศสถาบัน ผลการวิจัยพบว่า คณาจารย์ใช้หอสมุดแห่งชาติเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก หอสมุดแห่งชาติ เป็นที่รวบรวมเอกสารตำรา วิทยานิพนธ์ และเอกสารงานวิจัยที่หลากหลายเพื่อการให้บริการค้นคว้าวิจัย และเป็นแหล่งรวบรวมรวบรวมและสงวนรักษาทรัพย์สินทางปัญญา วิทยาการ ศิลปกรรม และวัฒนธรรมของชาติที่ ปรากฏในรูปของหนังสือตัวเขียน และจารึก หนังสือตัวพิมพ์ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อโสตทัศนประเภทต่าง ๆ (สำนักหอสมุดแห่งชาติ ภารกิจและ วัตถุประสงค์ของหน่วยงาน, 2549) ไม่จำเพาะเจาะจงเหมือนกับห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาที่ มุ่งเน้นแต่เอกสารตำราที่ตรงตามหลักสูตรการเรียนการสอนในสถาบันนั้น ๆ นอกจากนี้ ชนนท บุญญา (สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2550) อาจารย์ประจำ ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศ ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการเลือกใช้หอสมุดแห่งชาติของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ว่าเกิดจาก ปัจจุบันทางมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตได้มุ่งเน้นให้คณาจารย์ใน สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทำงานวิจัยทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยได้ จัดอบรมคณาจารย์จากสาขาดังกล่าวเมื่อวันที่ 14 -15 มกราคม 2550 ณ จังหวัดพังงา และการอบรม

ในครั้งนั้นได้เชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์มานพ จิตต์ภูษา อาจารย์ประจำภาควิชาสังคมวิทยา จาก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มาเป็นวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับงานวิจัยในด้าน สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ การใช้หอสมุดแห่งชาติ จึงถือว่ามีความสะดวกในการ ค้นหาวารสาร หนังสือพิมพ์ และหนังสือวิชาการฉบับย้อนหลังจากหอสมุดแห่งชาติ เพราะบางครั้ง หากต้องการใช้วารสาร หนังสือพิมพ์ และหนังสือวิชาการฉบับย้อนหลังเพื่องานวิจัยและงานเขียน ทางวิชาการที่นอกเหนือจากทางห้องสมุดของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีหรือทางห้องสมุดของ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตไม่ได้บอกรับวารสาร หนังสือพิมพ์ และหนังสือวิชาการเหล่านั้น อาจเป็น ผลทำให้งานทางวิชาการหรืองานวิจัยนั้นเกิดความเสียหายได้ แต่ในขณะที่หอสมุดแห่งชาติ มี กฎหมายกำหนดไว้ว่า ผู้พิมพ์หรือผู้ผลิตหนังสือ หรือวารสาร นิตยสาร ทุกชนิดจะต้องมอบให้ หอสมุดแห่งชาตินำมาบริการผู้ใช้ได้อย่างน้อยหนึ่งฉบับ ทำให้มั่นใจได้ว่า การใช้หอสมุดแห่งชาติ จะได้เอกสารเพื่อการผลิตผลงานทางวิชาการและงานวิจัยอย่างแน่นอน

1.1.3.3 แหล่งทรัพยากรสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่า คณาจารย์ใช้อยู่ใน ระดับปานกลางทุกแหล่ง โดยที่ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับปานกลางอันดับแรก ซึ่งอาจ เนื่องจากการค้นหาข้อมูลในปัจจุบันสามารถทำได้ง่ายและรวดเร็ว ได้ข้อมูลที่น่าสนใจจาก ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไม่ต้องเสียเวลาในการติดตามข่าวสารจากหน้า จอโทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้ยังสามารถทราบข่าวสารของหน่วยงานราชการและ องค์กรต่าง ๆ จากภายนอกโดยไม่จำเป็นต้องเข้าไปใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศสถาบันนั้น ๆ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นแหล่งทรัพยากรสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์จึงเป็นอีกแหล่งหนึ่งที่มี ความสำคัญต่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์ โดยทางมหาวิทยาลัยและสำนัก วิทยบริการควรจัดอบรมและสนับสนุนส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรสารสนเทศในอินเทอร์เน็ต ตลอดจนจัดบริการแนะนำแหล่งทรัพยากรสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ให้กับคณาจารย์ให้มีการใช้ใน ระดับที่มากขึ้น (วรรณกร อัสวมงคลชัย, 2548) นอกจากนี้ควรเพิ่มจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่จะ ใช้ในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตให้กับคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยในทุกคณะอีกด้วย

1.2. ปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เมื่อจำแนกเป็นปัญหารายด้าน ปรากฏผลดังนี้

1.2.1 ปัญหาในการใช้หนังสือทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า หนังสือบนชั้นไม่เรียงตามลำดับระบบ การจัดหมวดหมู่ของห้องสมุด และหนังสือที่ต้องการใช้มีสภาพที่ชำรุดฉีกขาด เป็นปัญหาการใช้ อยู่ในระดับมากสองอันดับแรก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้ใช้บางรายไม่นำหนังสือที่ใช้เสร็จแล้วไปไว้ที่ ชั้นพักหนังสือเพื่อให้เจ้าหน้าที่ห้องสมุดนำไปจัดเรียงบนชั้นให้ถูกต้องตามลำดับระบบการจัด หมวดหมู่ของห้องสมุด ทำให้หนังสือบนชั้นไม่เรียงตามลำดับระบบการจัดหมวดหมู่ หรืออีก

ประการหนึ่งคือ ผู้ใช้บริการบางรายไม่เข้าใจวิธีการจัดเรียงทรัพยากรของห้องสมุดและป้ายบอกหมวดหมู่ไม่ตรงกับตัวเล่ม หรืออาจจะจดยรายการบรรณานุกรมหนังสือผิดพลาดหรือไม่สมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิธร หวังคำกลาง (2542) ที่ศึกษาถึง ปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานเขียนงานทางวิชาการของอาจารย์สถาบันราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยพบว่า ห้องสมุดไม่ได้ทำการสำรวจหนังสือเพื่อจำหน่ายหนังสือเก่าออกจากชั้นหรือนำไปซ่อมในส่วนหนังสือเกิดการชำรุด หนักขาด ส่วนมากทำการสำรวจหนังสือประจำปีเพื่อต้องการตรวจสอบหนังสือค้างส่งและจำนวนหนังสือที่สูญหายเท่านั้น

1.2.2 ปัญหาในการใช้หนังสืออ้างอิง ผลการวิจัยพบว่า หนังสืออ้างอิงที่ต้องการใช้ชำรุด หนักขาด และหนังสืออ้างอิงมีเนื้อหาไม่ครบชุด เป็นปัญหาการใช้อยู่ในระดับมากสองอันดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศศิธร หวังคำกลาง (2542) ที่ศึกษาถึงปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่อการเขียนงานทางวิชาการของอาจารย์สถาบันราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยพบว่า หนังสืออ้างอิงที่ต้องการใช้มีจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อการใช้และมีเนื้อหาไม่ครบชุดรูปเล่มเก่า ชำรุด หนักขาด ทั้งนี้เนื่องจาก หนังสืออ้างอิงส่วนใหญ่จะเป็นหนังสือชุดมีจำนวนหลายเล่มจบและผู้ใช้อาจไม่เข้าใจวิธีการใช้ทำให้เกิดการชำรุดหนักขาด หรือบางครั้งอาจจะเกิดจากผู้ใช้งบรายแอบฉีกหรือตัดเอาข้อความที่ตนเองต้องการไปทำให้หนังสืออ้างอิงเหล่าเสียหายและหากทางสำนักวิทยบริการดำเนินการจัดหาหนังสือเข้าห้องสมุดชุดหนึ่งแล้วก็จะหาชุดใหม่เข้ามาอีกต้องใช้เวลาานาน เพราะแต่ละชุดมีราคาสูง หากจัดหามาทุกครั้งก็จัดพิมพ์ใหม่จะทำให้ใช้งานไม่คุ้มค่า

1.2.3 ปัญหาในการใช้ วารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ ผลการวิจัยพบว่า หนังสือพิมพ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีสภาพหนักขาด เป็นปัญหาการใช้อยู่ในระดับมากอันดับแรก จึงทำให้ผู้ใช้งบรายไม่สามารถหาบทความที่ต้องการมาใช้เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศศิธร หวังคำกลาง (2542) ที่พบว่า สาเหตุที่อาจารย์ สถาบันราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือค้นหาบทความในวารสาร และหนังสือพิมพ์เพื่อการเขียนผลงานทางวิชาการได้ยากนั้นเป็นเพราะสิ่งที่ต้องการใช้เหล่านั้นมีสภาพหนักขาดหรือถูกทำลาย

1.2.4 ปัญหาในการใช้สื่อโสตทัศนวัสดุ ผลการวิจัยพบว่า วิธีการใช้งานที่ยุงยากต้องใช้เครื่องมือประกอบ เช่น เครื่องฉาย และเครื่องเล่น เป็นปัญหาการใช้อยู่ในระดับมากอันดับแรก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ คณะอาจารย์ไม่มีความคุ้นเคยกับการใช้สื่อประเภทนี้ และทางห้องสมุดไม่ได้จัดเจ้าหน้าที่ไว้คอยให้คำแนะนำการบริการที่เพียงพอ เมื่อสื่อเกิดการขัดข้องไม่สามารถแก้ไขเองได้

1.2.5 ปัญหาในการใช้ทรัพยากรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ผลการวิจัยพบว่า ไม่เข้าใจคำอธิบายวิธีใช้ที่ปรากฏในฐานข้อมูล เป็นปัญหาการใช้อยู่ในระดับมากอันดับแรก

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ทรัพยากรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ส่วนใหญ่มีวิธีการใช้และเนื้อหาของฐานข้อมูลจะเป็นภาษาอังกฤษ ทำให้ยากต่อการทำความเข้าใจในการกำหนดคำค้นเพื่อที่จะเข้าถึงรายละเอียดของข้อมูลที่ต้องการ และขาดความชำนาญในการใช้ฐานข้อมูลเนื่องจากเป็นสิ่งใหม่วิธีการใช้งานที่ยังยากเพราะต้องใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ และห้องสมุดไม่ได้จัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความชำนาญโดยเฉพาะกับสื่อรูปแบบนี้มาคอยแนะนำและประชาสัมพันธ์วิธีการใช้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศศิธร หวังคำกลาง (2542) ที่ศึกษาถึงปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่อการเขียนงานทางวิชาการของอาจารย์สถาบันราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยพบว่า ห้องสมุดควรมีการประชาสัมพันธ์งานด้านการบริการให้เป็นที่ทราบทั่วกัน รวมทั้งจัดกิจกรรมแนะนำและฝึกฝนทักษะวิธีการใช้ฐานข้อมูลและทรัพยากรสารสนเทศรูปแบบใหม่ ๆ ที่ห้องสมุดจัดหามาบริการให้แก่ผู้ใช้น้อยๆ อย่างน้อยเดือนละครั้ง

1.2.6 ปัญหาด้านภาษาที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหาของทรัพยากรสารสนเทศ ผลการวิจัยพบว่า

1.2.6.1 ทรัพยากรสารสนเทศภาษาไทย โดยภาพรวมมีปัญหาการใช้อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นปัญหารายด้าน พบว่า การใช้คำไม่ตรงตามความหมาย เป็นปัญหาการใช้อยู่ในระดับมากอันดับแรก ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ ทรัพยากรสารสนเทศเหล่านั้นอาจจะเป็นสาขาวิชาที่แปลและเรียบเรียงมาจากภาษาอังกฤษ ทำให้ใช้ศัพท์วิชาการมากเกินไป และบางครั้งตัวผู้แต่งเองขาดทักษะในการใช้ภาษา ทำให้สื่อความหมายเข้าใจได้ยาก (ดวงใจ ดิรประเสริฐสิน, 2545) สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าห้องสมุดควรมีการบริหารจัดการในส่วนงานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุดเสียใหม่โดยจัดให้มีนักสารสนเทศที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการใช้ภาษาไทยมารับผิดชอบงานด้านนี้โดยเฉพาะ ที่นอกเหนือจากบรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ประจำฝ่าย

1.2.6.2 ทรัพยากรสารสนเทศภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมมีปัญหาการใช้อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นปัญหารายด้าน พบว่า การใช้คำที่ไม่กระชับ รัดกุม เป็นปัญหาการใช้ในระดับปานกลางอันดับแรก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ลักษณะและวิธีการเขียนของผู้แต่งแต่ละคนที่ขาดความชัดเจนทำให้เข้าใจข้อมูลได้ยาก และวิธีการเว้นวรรคตอนในเนื้อหาทำให้สับสนผู้ใช้เลยต้องใช้เวลานานในการทำความเข้าใจ

1.2.7 ปัญหาด้านความทันสมัยของเนื้อหาทรัพยากรสารสนเทศ ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมมีปัญหาการใช้อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นปัญหารายด้าน พบว่า ทรัพยากรสารสนเทศมีกำหนดออกเผยแพร่สั้นยากแก่การติดตามได้ครบถ้วน เป็นปัญหาการใช้อยู่ในระดับปานกลางอันดับแรก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ห้องสมุดบอกรับไม่ต่อเนื่อง และบางครั้งผู้จัดทำข้อมูลผลิตผลงานไม่ต่อเนื่อง และอาจจัดทำข้อมูลใช้เวลานานเกินไปทำให้ข้อมูลเหล่านั้นล้าสมัย ไม่ทันต่อความ

ต้องการใช้ อีกทั้งในปัจจุบันเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วไม่มีเวลาในการติดตามข้อมูลได้ครบถ้วน

1.2.8 ปัญหาในการใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศบุคคล ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมมีปัญหาการใช้อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นปัญหารายด้าน พบว่า ปัญหาการใช้อยู่ในระดับปานกลางอันดับแรกคือ แหล่งทรัพยากรสารสนเทศบุคคลขาดความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดสารสนเทศ จึงทำให้ไม่ได้สารสนเทศตามที่ต้องการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ให้สารนิเทศกับผู้รับสารนิเทศมีปัญหาทางการติดต่อสื่อสารที่ไม่ตรงกัน เลยทำให้ข้อมูลที่ได้ไม่ตรงตามต้องการ อีกประการหนึ่งคือ สารนิเทศที่ได้จากผู้ให้สารนิเทศเป็นสาขาวิชาเฉพาะทาง ผู้รับสารนิเทศจึงทำความเข้าใจได้ยาก

1.2.9 ปัญหาในการใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศสถาบัน ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมมีปัญหาการใช้อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นปัญหารายด้าน พบว่า ปัญหาการใช้อยู่ในระดับปานกลางอันดับแรกคือ ขั้นตอนการบริการมีความยุ่งยาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ แหล่งบริการสารสนเทศสถาบันแต่ละแห่งกำหนดกฎระเบียบการใช้ที่เคร่งครัดและบางแห่งเปิดให้บริการเฉพาะรายที่เป็นสมาชิกเท่านั้น นอกจากนี้ผู้ใช้บริการบางรายไม่มีประสบการณ์และขาดทักษะในการสืบค้นด้วยตนเองเป็นผลทำให้เสียเวลา และค้นหาข้อมูลที่ต้องการยาก

1.2.10 ปัญหาในการใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการใช้อยู่ในระดับปานกลางอันดับแรกคือ ยูอาร์แอล ของแต่ละเว็บไซต์ที่มีทรัพยากรสารสนเทศที่ต้องการถูกยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงบ่อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดวงใจ ดิระประเสริฐสิน (2545) ที่ศึกษาถึงการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยพบว่า ปัญหาการใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สุรนารี คือปัญหา ยูอาร์แอล ของแต่ละเว็บไซต์มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลอย่างรวดเร็วจนไม่สามารถติดตามข้อมูลที่ต้องการได้ทันท่วงที ทำให้พลาดข้อมูลที่สำคัญและทำให้เสียเวลาในการค้นหา

1.2.11 ปัญหาทั่วไปในการใช้ทรัพยากรสารสนเทศ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการใช้อยู่ในระดับปานกลางสองอันดับแรกคือ ไม่ทราบวิธีการใช้หนังสืออ้างอิงบางประเภท รองลงมาไม่ทราบวิธีการค้นหาบทความในวารสารและนิตยสาร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก หนังสืออ้างอิงบางประเภทมีการจัดทำคำอธิบายวิธีการใช้เป็นภาษาต่างประเทศ และผู้ใช้งานท่านไม่มีความเชี่ยวชาญในด้านการใช้ภาษาทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ อีกประการหนึ่งอาจจะเกิดจากผู้ใช้งานบางรายไม่เคยศึกษาและฝึกฝนทักษะการใช้หนังสืออ้างอิงจากการเรียนในระดับอุดมศึกษามาก่อน ทำให้ไม่ทราบวิธีการใช้หนังสืออ้างอิงในแต่ละประเภทได้ ส่วนไม่ทราบวิธีการค้นหาบทความในวารสารและนิตยสาร อาจเนื่องมาจากผู้ใช้งานบางรายไม่ทราบวิธีการใช้ฐานข้อมูลวารสารของห้องสมุดหรือวิธีการในการใช้

ผู้ตรวจนิเวศ จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ห้องสมุดควรจัดการประชาสัมพันธ์วิธีการใช้ให้ผู้ใช้ทราบอย่างทั่วถึง

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เปรียบการใช้และปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศ เพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตในด้าน รูปแบบ ลักษณะ และแหล่งของทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้

จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มีระดับการศึกษาสาขาวิชาที่สอน ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกัน จะมีการใช้และปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการที่แตกต่างกัน ปรากฏผลดังนี้

2.1 คณาจารย์ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการที่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างด้านการใช้ลักษณะของทรัพยากรสารสนเทศ และแหล่งของทรัพยากรสารสนเทศ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่มีความแตกต่างด้านการใช้รูปแบบของทรัพยากรสารสนเทศของคณาจารย์เกี่ยวกับ ระดับการศึกษา ดังรายละเอียดดังนี้

2.1.1 ระดับการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่ คณาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกใช้ทรัพยากรสารสนเทศทุกรูปแบบในระดับมากแตกต่างจากคณาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีการใช้ในระดัปลานกลาง กล่าวคือ ระดับการศึกษาของผู้ใช้เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การใช้ทรัพยากรสารสนเทศของบุคคลมีความแตกต่างกัน เพราะตามทฤษฎีพฤติกรรมกรรมแสวงหาทรัพยากรสารสนเทศของบุคคล (Wilson, 1999) ระบุว่าระดับการศึกษาของผู้ใช้ที่แตกต่างกันย่อมมีความแตกต่างในด้านการใช้ทรัพยากรสารสนเทศของบุคคล ดังที่ ธัญญรัตน์ ธิชัย (2543) ได้ศึกษาถึงความต้องการและการใช้สารสนเทศของอาจารย์คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า อาจารย์ของคณะพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทมีการใช้ทรัพยากรสารสนเทศทุกรูปแบบมากกว่าอาจารย์ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และปริญญาเอก ทั้งนี้เนื่องจากต้องการใช้เพื่อการผลิตเอกสารงานวิจัยและผลงานทางวิชาการตลอดจนเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น

2.2 คณาจารย์ที่มีสาขาวิชาที่สอนที่แตกต่างกัน จะมีการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการที่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างด้านการใช้รูปแบบของทรัพยากรสารสนเทศ และลักษณะของทรัพยากรสารสนเทศ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีความแตกต่างด้านการใช้แหล่งของทรัพยากรสารสนเทศที่เกี่ยวกับ สาขาวิชาที่สอน ตามที่ Needham (1981 อ้างถึงใน สิริธิดา สิทธิบูรณ์, 2541 : 13) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้

ทรัพยากรสารสนเทศส่วนใหญ่ของอาจารย์ภายในมหาวิทยาลัย จะเกี่ยวข้องกับลักษณะเฉพาะบุคคลของอาจารย์ อันได้แก่ สาขาวิชาที่สอน เพราะผู้ที่สอนในสาขาวิชาแตกต่างกันย่อมมีความต้องการในการใช้ทรัพยากรสารสนเทศในสาขาวิชาเฉพาะของตนเอง ดังรายละเอียดดังนี้

2.2.1 สาขาวิชาที่สอน พบว่าส่วนใหญ่ คณาจารย์ที่สอนในสาขาวิชาครุศาสตร์ ใช้ทรัพยากรสารสนเทศทุกแหล่งในระดับมากแตกต่างจากสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีการใช้ในระดับปานกลาง กล่าวคือ สาขาวิชาครุศาสตร์ เป็นสาขาวิชาหนึ่งที่สร้างครูไปสร้างคน เพื่อให้คนมีการศึกษาไปสร้างชาติ และถือเป็นสาขาหลักของมหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งโดยมีภารกิจหลักในการผลิตบุคลากรออกไปเป็นครูอย่างมีคุณภาพและคุณธรรมในความเป็นครูอย่างแท้จริง ดังนั้น คณาจารย์สาขาวิชาครุศาสตร์ จึงจำเป็นที่จะต้องเพิ่มพูนวิทยฐานะและคุณวุฒิให้กับตัวเองตลอดเวลา มีผลงานทางวิชาการและงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่สอนอย่างน้อยปีละ 2 เรื่อง ดังนั้นการแสวงหาทรัพยากรสารสนเทศจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งที่เป็นแหล่งทรัพยากรสารสนเทศสถาบัน แหล่งทรัพยากรสารสนเทศบุคคล และแหล่งทรัพยากรสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเตรียมการสอนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นผู้เรียนในเวลาปกติและนอกเวลา (เรื่องชัย ทรัพย์นรินทร์, 2544)

2.3 คณาจารย์ที่มีตำแหน่งหน้าที่ที่แตกต่างกัน จะมีการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการที่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างด้านการใช้รูปแบบของทรัพยากรสารสนเทศ ลักษณะของทรัพยากรสารสนเทศ และแหล่งของทรัพยากรสารสนเทศ ที่เกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งสอดคล้องตามทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้และการแสวงหาทรัพยากรสารสนเทศของบุคคลของ Wilson (1999) ที่ระบุว่า ระดับตำแหน่งหน้าที่ของบุคคลเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการใช้ทรัพยากรสารสนเทศของบุคคล โดยตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคคลจะเป็นตัวกำหนดการใช้ทรัพยากรสารสนเทศทุกรูปแบบ ทุกลักษณะภาษาและความทันสมัยของเนื้อหา จากแหล่งทรัพยากรสารสนเทศประเภทต่าง ๆ มาใช้ตามวัตถุประสงค์ของแต่ละบุคคล (นันทิยา จรุงแสง, 2544 ; Needham, 1981 อ้างถึงใน สิริยุดา สิทธิบุญ, 2541 : 13) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังรายละเอียดดังนี้

2.3.1 ด้านรูปแบบของทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้ พบว่าส่วนใหญ่ อาจารย์ทำหน้าที่สอนตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ใช้ทรัพยากรสารสนเทศทุกรูปแบบในระดับมากที่สุดแตกต่างจากคณาจารย์ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และตำแหน่งอาจารย์ที่มีการใช้ในระดับมาก กล่าวคือ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในทางวิชาการโดยเฉพาะ และมักจะได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรเพื่อให้ความรู้ในทางวิชาการแก่บุคลากรทั้งภายในและภายนอก

มหาวิทยาลัยเป็นประจำ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องใช้รูปแบบของทรัพยากรสารสนเทศที่แตกต่างและหลากหลายไปจากตำแหน่งอาจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ระเบียบ สุภวิรี, 2538) ส่วนอาจารย์ทำหน้าที่สอนและบริหาร พบว่า คณาจารย์ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนัก ใช้ทรัพยากรสารสนเทศทุกรูปแบบน้อยกว่าคณาจารย์ตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี และหัวหน้าภาควิชา กล่าวคือ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี และหัวหน้าภาควิชา เป็นผู้ที่ทำหน้าที่หลายด้านทั้งงานสอนและงานบริหารหน่วยงานที่รับผิดชอบ จึงต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับงานที่รับผิดชอบทุกด้าน จึงต้องใช้รูปแบบของสารนิเทศทุกรูปแบบในระดับมาก (กรรณิการ์ มุลทวิ, 2539) นอกจากนี้ นันทนา เดชเกิด (สัมภาษณ์, 25 ธันวาคม 2549) ผู้อำนวยการสำนักงานเลขานุการ สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ได้ให้สัมภาษณ์ถึงการ ใช้ทรัพยากรสารสนเทศว่า ตำแหน่งดังกล่าวเป็นตำแหน่งที่ทำหน้าที่ควบคุมและบริหารหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยตลอดจนการให้คำปรึกษาในด้านการบริหารงานสำนักงาน ด้านอาคารสถานที่ ด้านงานธุรการ ด้านงานบุคคลากร ด้านงานงบประมาณ และด้านงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยแต่ละภาระงานจะมีรองผู้อำนวยการ หัวหน้าสำนักงาน และหัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ ภายในหน่วยงานเป็นผู้รับผิดชอบอีกช่วงลำดับหนึ่ง จึงทำให้ตำแหน่งดังกล่าวไม่มีความจำเป็นที่จะต้องแสวงหาทรัพยากรสารสนเทศทุกรูปแบบมาใช้ในการบริหารงานสำนักงานในระดับมาก

2.3.2 ด้านลักษณะของทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้ พบว่าส่วนใหญ่ อาจารย์ที่ทำหน้าที่สอน ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ใช้ทรัพยากรสารสนเทศทุกลักษณะในระดับมากแตกต่างจากตำแหน่งอาจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ที่มีการใช้ในระดับปานกลาง กล่าวคือ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์เป็นตำแหน่งทางวิชาการในระดับสูง ย่อมมีความเชี่ยวชาญในการใช้และทำความเข้าใจในด้านลักษณะภาษาของทรัพยากรสารสนเทศทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการของต่างประเทศได้เป็นอย่างดี (ภาวินี มุลทวิ, 2542) ส่วนความทันสมัยของเนื้อหาทรัพยากรสารสนเทศ ผู้ที่ดำรงเป็นตำแหน่งรองศาสตราจารย์ มีความจำเป็นที่จะต้องรู้ทันวิทยาการใหม่ ๆ เพื่อติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ ขณะเดียวกันต้องรู้ถึงภูมิหลังของเรื่องราวนั้น ๆ ด้วยเพื่อใช้ในการถ่ายทอดให้แก่นักศึกษาในแต่ละวิชาที่รับผิดชอบทั้งในระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโทอย่างครบถ้วนและเชื่อถือได้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ (ธัญญรัตน์ ธิชัย, 2543) ด้านอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนและบริหาร ผลการวิจัยพบว่า มีการใช้ลักษณะของทรัพยากรสารสนเทศที่ลักษณะต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2.3.3 ด้านแหล่งของทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้ พบว่าส่วนใหญ่ อาจารย์ที่ทำหน้าที่สอน ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ใช้ทรัพยากรสารสนเทศทุกแหล่งในระดับมากแตกต่างจากคณาจารย์ ตำแหน่งอาจารย์ และรองศาสตราจารย์ที่มีการใช้ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ที่มีตำแหน่ง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบสอนทั้งในระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท ทำให้ต้องมอบหมายงานให้นักศึกษาไปค้นคว้าด้วยตนเองจากภายนอกห้องเรียน จึงจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่จะต้องสอนมาเป็นอย่างดีจากแหล่งทรัพยากรสารสนเทศประเภทต่าง ๆ ทั้งที่เป็นแหล่งทรัพยากรสารสนเทศสถาบัน แหล่งทรัพยากรสารสนเทศบุคคล และแหล่งทรัพยากรสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมกรรมการแสวงหาทรัพยากรสารสนเทศของบุคคล ที่ระบุว่า พฤติกรรมกรรมการแสวงหาทรัพยากรสารสนเทศของบุคคลเพื่อนำมาใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ตนเองต้องการนั้นอาจจะใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศที่เป็นสถาบัน หรืออาจจะใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ เช่น เว็บไซต์ ของหน่วยงานราชการและองค์กรเอกชน ต่าง ๆ ที่ให้ความรู้และรายละเอียดของทรัพยากรสารสนเทศที่ต้องการได้ และนอกจากนี้การรับรู้และพฤติกรรมกรรมการแสวงหาทรัพยากรสารสนเทศผู้ใช้อาจจะใช้หรือได้รับจากแหล่งทรัพยากรสารสนเทศบุคคล เช่น ถามเพื่อน ถามบรรณารักษ์ห้องสมุด และทรัพยากรสารสนเทศดังกล่าวอาจจะอยู่ในรูป ข้อเท็จจริง (Fact) คำแนะนำ (Advice) หรือในรูปของความคิดเห็น (Opinion) ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปลายลักษณ์อักษรหรือคำพูด (Oral) ก็ได้ (Wilson, 1999) นอกจากนี้ อาจเป็นเพราะตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต้องการใช้ทรัพยากรสารสนเทศจากแหล่งต่าง ๆ ที่หลากหลายมาใช้ในการผลิตผลงานทางวิชาการเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการขั้นที่สูงขึ้นไป (ระเบียบ สุภวีรี, 2538) ทำให้ต้องศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งของทรัพยากรสารสนเทศ จนทำให้เกิดความคุ้นเคย และชำนาญกับการใช้แหล่งของทรัพยากรสารสนเทศ โดยเฉพาะการใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศสถาบัน ซึ่งเป็นแหล่งทรัพยากรสารสนเทศที่อยู่ใกล้ตัว และจัดหาและบริการทรัพยากรสารสนเทศเฉพาะสาขาวิชาที่เปิดสอนภายในสถาบัน ไปใช้ได้ โดยสะดวก (ธัญญรัตน์ ธิชัย, 2543 ; ดวงจันทร์ พยัคพันธ์, 2539) ส่วนด้านอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนและบริหาร ผลการวิจัยพบว่า มีการใช้แหล่งของทรัพยากรสารสนเทศแหล่งต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.4 คณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกัน จะมีการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่อ งานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการที่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างด้านการใช้ ลักษณะของทรัพยากรสารสนเทศ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่มีความแตกต่างด้านการใช้ รูปแบบของทรัพยากรสารสนเทศ และแหล่งของทรัพยากรสารสนเทศ ที่เกี่ยวกับประสบการณ์ในการทำงาน ดังรายละเอียดดังนี้

2.4.1 ด้านรูปแบบของทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้ พบว่าส่วนใหญ่ คณาจารย์ที่มี ประสบการณ์ในการทำงาน 1-2 ปีหรือมากกว่า 2 ปี หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาเอก และมีประสบการณ์ 1-5 ปี หรือมากกว่า 5 ปีหลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาโท ใช้

ทรัพยากรสารสนเทศทุกรูปแบบในระดับมากแตกต่างจากคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-9 ปี หรือมากกว่า 9 ปี หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีการใช้ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สริญดา สิทธิบุณ (2541) ธีชญรัตน์ ธีชัย (2543) และทฤษฎี พฤติกรรมการแสวงหาทรัพยากรสารสนเทศของบุคคล (Wilson, 1999) ที่พบว่า ประสบการณ์ในการทำงานก่อให้เกิดความแตกต่างในด้านการใช้ทรัพยากรสารสนเทศของบุคคล กล่าวคือ คณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานหลังจากจบการศึกษาในระดับโท และระดับปริญญาเอก มีงานสอนและงานบริหารมากทั้งทางด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติ จึงต้องการทรัพยากรสารสนเทศที่หลากหลายในเนื้อหาวิชาเฉพาะเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากรสารสนเทศที่สมบูรณ์และเหมาะสมสำหรับงานสอนและงานอื่นๆ

2.4.2 ด้านแหล่งของทรัพยากรสารสนเทศที่ใช้ พบว่าส่วนใหญ่ คณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี หรือมากกว่า 5 ปี หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาโทใช้ทรัพยากรสารสนเทศทุกแหล่งในระดับมากแตกต่างจากคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-2 ปี หรือมากกว่า 2 ปี หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาเอก และคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-9 ปี หรือมากกว่า 9 ปี หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีการใช้ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดวงจันทร์ พยัคพันธ์ (2539) ที่ศึกษาถึงการใช้อินเทอร์เน็ตของคณาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และ Hart (1993) ที่ศึกษาถึงสภาพการใช้แหล่งสารสนเทศของคณาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐนิวยอร์ก โดยพบว่า อาจารย์ทุกกลุ่มประสบการณ์มีการใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศทุกแหล่งในระดับมาก กล่าวคือ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานสูงย่อมรู้จักวิธีการใช้แหล่งของทรัพยากรสารสนเทศ สำหรับการค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้เป็นอย่างดี และถ้าข้อมูลที่ได้อาจไม่ตรงกับความต้องการใช้ก็จะไปใช้แหล่งทรัพยากรสารสนเทศในลำดับอื่นๆต่อไป

2.5 คณาจารย์ที่มีระดับการศึกษา สาขาวิชาที่สอน ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์ในการทำงานที่ต่างกัน จะมีปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการที่ต่างกัน จากผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างด้านปัญหาการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาทำให้ทราบถึงการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่อองานงานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ตลอดจนปัญหาในการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่อเป็นแนวทางสำหรับสำนักวิทยบริการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการจัดหา

ทรัพยากรสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพ และมีความเหมาะสมสอดคล้องกับการใช้เพื่อองานงานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า คณาจารย์ส่วนใหญ่ยังมีพฤติกรรมการแสวงหาทรัพยากรสารสนเทศโดยวิธีการเดินค้นหาเองตามชั้น มากกว่าการใช้วิธีการอื่นๆ ดังนั้นห้องสมุดควรจัดทำคู่มือ หรือแนะนำการใช้เครื่องมือช่วยค้น เพื่อให้ผู้ใช้สามารถค้นหาทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุดได้ดียิ่งขึ้น ส่วนด้านเวลาบริการควรขยายเวลาเปิดบริการตอนช่วงหลังเวลาราชการเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่คณาจารย์ที่ต้องการใช้ห้องสมุดในช่วงเวลาดังกล่าว นอกจากนี้ควรเพิ่มการบริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า และการบริการยืม - คืน ระหว่างห้องสมุดเพื่อบริการผู้ใช้ให้ได้รับความสะดวกสบายมากขึ้น
2. ห้องสมุดควรให้ความสำคัญในการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศทั้งที่เป็นทรัพยากรตีพิมพ์ ทรัพยากรไม่ตีพิมพ์ ทรัพยากรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ โดยการจัดสรรเงินงบประมาณจัดซื้อทรัพยากรสารสนเทศให้เพิ่มมากขึ้นตลอดจนจัดหานักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ มาประจำในฝ่ายจัดหาทรัพยากรสารสนเทศให้มากขึ้น หรือมหาวิทยาลัยอาจปรับเปลี่ยนเรื่องระเบียบการใช้เงินรายได้ของห้องสมุด เช่น เงินค่าปรับ และเงินเข้าใช้ห้องสมุดสำหรับบุคคลภายนอก โดยให้ห้องสมุดสามารถนำเงินดังกล่าวมาจัดซื้อทรัพยากรสารสนเทศได้
3. ห้องสมุดควรจัดหาเจ้าหน้าที่มาทำหน้าที่จัดเรียงหนังสือขึ้นชั้น โดยเฉพาะ ตลอดเวลาที่เปิดดำเนินการ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า หนังสือบนชั้นไม่เรียงตามลำดับระบบการจัดหมวดหมู่ของห้องสมุด นอกจากนี้ควรให้ฝ่ายงานบริการทรัพยากรสารสนเทศทำการสำรวจหนังสือที่ชำรุด ถิกขาดจากชั้นหนังสือเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละครั้ง ทั้งนี้เพื่อจะได้นำหนังสือที่ยังใช้ได้ไปซ่อมแซมบำรุงรักษาเพื่อการนำมาใช้ใหม่อีกครั้งหนึ่ง
4. ห้องสมุดควรประชาสัมพันธ์วิธีการใช้ฐานข้อมูลและวิธีการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุดเป็นประจำ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ไม่ทราบวิธีการค้นหาบทความในวารสาร และนิตยสาร
5. ห้องสมุดควรจัดทำคู่มือแนะนำวิธีการใช้สื่อโสตทัศนวัสดุ และฐานข้อมูลทรัพยากรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ตลอดจนจัดหาเจ้าหน้าที่ที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่อง

สื่อโสตทัศนวัสดุ และฐานข้อมูลทรัพยากรสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ มาคอยแนะนำผู้ใช้บริการ โดยเฉพาะเวลาที่ผู้ใช้เกิดปัญหาในการใช้ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ไม่เข้าใจวิธีการใช้ในฐานข้อมูล และวิธีการใช้ที่ยุ่งยากเพราะต้องใช้กับเครื่องฉาย และเครื่องเล่น

6. ห้องสมุดควรจัดทำบริการแจ้งรายชื่อหนังสือใหม่ในแต่ละภาคเรียนให้แก่คณาจารย์ในแต่ละภาควิชาให้ได้รับทราบทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ของคณาจารย์แต่ละท่าน นอกจากนี้ควรจัดบริการตอบคำถามและช่วยเหลือการค้นคว้าโดยผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ให้แก่คณาจารย์ของทางมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะ

7. ห้องสมุดควรจัดแนะนำและประชาสัมพันธ์หนังสือใหม่ ๆ ที่นอกเหนือจากการแนะนำฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และฐานข้อมูลกฤตภาค ที่จัดให้บริการอยู่ โดยการสแกนหน้าปกหนังสือและจัดทำสาระสังเขปของหนังสือเหล่านั้นผ่านทางเว็บไซต์ของห้องสมุด ทั้งนี้เพื่อให้คณาจารย์ของทางมหาวิทยาลัยได้รับทราบทรัพยากรสารสนเทศใหม่ ๆ ได้ทันทั่วถึงจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของทางมหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ทรัพยากรสารสนเทศเพื่องานวิจัยและงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยของการใช้ทรัพยากรสารสนเทศ อันเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงทรัพยากรสารสนเทศให้ตรงกับความต้องการการใช้ของคณาจารย์อย่างถูกต้อง
2. ควรศึกษาถึงความสำเร็จและความล้มเหลวในการค้นหาทรัพยากรสารสนเทศของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบกับคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงระบบการสืบค้นให้มีประสิทธิภาพในการใช้งานซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้น่ามากขึ้น
3. ควรศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อจุดประสงค์ทางวิชาการ ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาส่งเสริมให้เกิดการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการค้นคว้าทรัพยากรสารสนเทศที่หลากหลายมาใช้เพื่อจุดประสงค์ทางวิชาการให้มากยิ่งขึ้น